

Εξουσιοδότηση/Εκτέλεση

4. Είναι κάποιες ή όλες οι ακόλουθες διατάξεις της οδηγίας TPD2 ανίσχυρες επειδή παραβιάζουν το άρθρο 290 ΣΛΕΕ:
- (α) το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 4, το οποίο αφορά τα ανώτατα επίπεδα εκπομπών·
 - (β) το άρθρο 4, παράγραφος 5, το οποίο αφορά τις μεθόδους μετρήσεως εκπομπών·
 - (γ) το άρθρο 7, παράγραφοι 5, 11 και 12, το οποίο αφορά τη ρύθμιση των συστατικών·
 - (δ) τα άρθρα 9, παράγραφος 5, 10, παράγραφοι 1, στοιχείο στ', και 3, 11, παράγραφος 6, 12, παράγραφος 3, και 20, παράγραφος 12, τα οποία αφορούν τις προειδοποιήσεις για την υγεία·
 - (ε) το άρθρο 20, παράγραφος 11, το οποίο αφορά την απαγόρευση των ηλεκτρονικών τσιγάρων και/ή των περιεκτών επαναπληρώσεως·
 - (στ) το άρθρο 15, παράγραφος 12, το οποίο αφορά τις συμβάσεις αποθηκεύσεως δεδομένων;
5. Είναι τα άρθρα 3, παράγραφος 4, και 4, παράγραφος 5, της οδηγίας TPD2 ανίσχυρα επειδή παραβιάζουν την αρχή της ασφάλειας δικαίου και/ή αναθέτουν παράνομα αρμοδιότητες σε εξωτερικούς φορείς που δεν υπόκεινται στις διαδικαστικές εγγυήσεις του δικαίου της Ένωσης;
6. Είναι κάποιες ή όλες οι ακόλουθες διατάξεις της οδηγίας TPD2 ανίσχυρες επειδή παραβιάζουν το άρθρο 291 ΣΛΕΕ:
- (α) το άρθρο 6, παράγραφος 1, το οποίο αφορά τις υποχρεώσεις υποβολής κοινοποιήσεων
 - (β) το άρθρο 7, παράγραφοι 2 έως 4 και 10, το οποίο αφορά τις εκτελεστικές πράξεις για την απαγόρευση προϊόντων καπνού σε ορισμένες περιστάσεις και/ή
 - (γ) τα άρθρα 9, παράγραφος 6, και 10, παράγραφος 4, τα οποία αφορούν τις προειδοποιήσεις για την υγεία;

Επικουρικότητα

7. Είναι η οδηγία TPD2 και ειδικότερα τα άρθρα της 7, 8, παράγραφος 3, 9 παράγραφος 3, 10, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', 13 και 14 ανίσχυρα λόγω μη συμμορφώσεως προς την αρχή της επικουρικότητας;

(¹) Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ L 127, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 2 Δεκεμβρίου 2014 — Finn Frogne A/S κατά Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

(Υπόθεση C-549/14)

(2015/C 056/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Finn Frogne A/S

Αναερσίβλητο: Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, υπό το πρίσμα των αποφάσεων του Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Pressetext Nachrichtenagentur* (C-454/06, EU:C:2008:351) και *Wall* (C-91/08, EU:C:2010:182), την έννοια ότι η συμφωνία διακανονισμού με την οποία επέρχονται περιορισμοί και τροποποιήσεις των υπηρεσιών που είχε αρχικώς συμφωνηθεί να παρασχεθούν μεταξύ των συμβαλλομένων μερών δυνάμει συμβάσεως η οποία συνήφθη κατόπιν διαγωνισμού, καθώς και η αμοιβαία συμφωνία παραίτησης από μέσα έννομης προστασίας κατά μη εκπληρώσεως προκειμένου να αποφευχθεί επακόλουθη ένδικη διαδικασία, συνιστά σύμβαση για τη σύναψη της οποίας απαιτείται η προκήρυξη διαγωνισμού, στην περίπτωση που η εκτέλεση της αρχικής συμβάσεως δεν εξελίχθηκε ομαλά;

⁽¹⁾ EE L 134, σ. 114.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 28 Νοεμβρίου 2014,
Envirotec Denmark ApS κατά Skatteministeriet**

(Υπόθεση C-550/14)

(2015/C 056/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Envirotec Denmark ApS

Εφεσίβλητο: Skatteministeriet

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτουν οι ράβδοι που αποτελούνται από ένα ανομοιογενές, ακατέργαστο κράμα διαφόρων υπολειμμάτων χρυσοφόρων μεταλλικών αντικειμένων στην έννοια «χρυσός με τη μορφή πρώτης ύλης ή ημικατεργασμένου προϊόντος», κατά το άρθρο 198, παράγραφος 2, της οδηγίας περί ΦΠΑ ⁽¹⁾;

Είναι δεδομένο ότι οι ράβδοι αποτελούνται από ένα ανομοιογενές, ακατέργαστο κράμα διαφόρων υπολειμμάτων χρυσοφόρων μεταλλικών αντικειμένων, ενώ μπορεί να περιέχουν, εκτός από χρυσό, και οργανική ύλη, όπως δόντια, καουτσούκ, PVC, καθώς και μέταλλα/πρώτες ύλες, όπως χαλκό, κασίτερο, νικέλιο, αμάλγαμα, υπολείμματα από μπαταρίες που περιέχουν υδράργυρο και μόλυβδο, όπως και διάφορες τοξικές ουσίες κ.λπ. Κατά συνέπεια, η ράβδος δεν αποτελεί χρυσοφόρο προϊόν το οποίο κατόπιν επεξεργασίας δίνει απευθείας το τελικό προϊόν. Αντιθέτως, η ράβδος αποτελεί ένα επεξεργασμένο προϊόν (ένα κράμα), το οποίο –ως ενδιάμεσο στάδιο– δημιουργείται με σκοπό την εξαγωγή του χρυσού που περιέχει. Οι ράβδοι έχουν υψηλή περιεκτικότητα χρυσού, κατά μέσο όρο μεταξύ 500 και 600 χιλιοστών, και, άρα, σημαντικά ανώτερη των 325 χιλιοστών. Μετά την εξαγωγή του, ο χρυσός που περιέχεται στις ράβδους πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή χρυσών και επίχρυσων αντικειμένων.

Στο πλαίσιο της απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα, πρέπει επίσης να θεωρηθεί ως δεδομένο το γεγονός ότι οι ράβδοι δεν μπορούν να αποτελέσουν καθαυτές συστατικά άλλων προϊόντων, δεδομένου ότι θα πρέπει πρώτα να υποστούν επεξεργασία κατά την οποία γίνεται διαχωρισμός των μετάλλων, ενώ τα μη μεταλλικά στοιχεία και οι επικίνδυνες ουσίες κ.λπ. ρευστοποιούνται/αποβάλλονται.

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ. 1).